

Marie Jančová – životopis

Marie Jančová, rozená Konfrštová, se narodila 24. 2. 1935 v Nové Vsi u Chotěboře. Žila tam celé své dětství se svými rodiči a sourozenci. Doma jich bylo celkem šest dětí a všichni museli pomáhat s prací, protože tatínek byl drobný zemědělec. Její otec je vedl již od mala k účtě k půdě a učil je ji obhospodařovat.

Paní Jančová také zažila druhou světovou válku. Doma jich bylo hodně, takže měli všeho málo. Vzpomíná si, jak při náletech nad jejich vesnicí prolétala letadla. S ostatními dětmi se utíkala pokaždé schovat, protože se bála zvuku letadel. Bojí se jich dodnes. Během osvobození přišli do Nové Vsi ruští kozáci a jeden z nich hledal dědečka paní Jančové, Františka Jindru, který byl v první světové válce legionářem v Rusku a nějakou dobu pracoval u rodičů zmíněného kozáka na statku.

Až do páté třídy chodila paní Jančová do školy v Nové Vsi, od šesté do deváté třídy pak v Chotěboři. Chtěla jít pracovat do obchodu, za pult, jenomže musela prvních několik měsíců po škole jít do průmyslu na brigádu, kde ji tato myšlenka opustila, a ona si vybrala zdravotnictví. Nastoupila jako zubní instrumentářka a jeden rok studovala v Pardubicích školu pro zubní instrumentáře. Mělo jí to nahradit první dva roky zdravotní školy, ale nenahradilo, tak musela ještě čtyři roky navštěvovat zdravotní školu.

Jako sestra v zubní ordinaci v Chotěboři pracovala až do svého odchodu do důchodu. Na zubním oddělení se také seznámila se svým budoucím manželem, Rudolfem Jančem. Její budoucí manžel přinesl do ordinace na opravu umělé zuby svého otce. Začali spolu chodit a po nějaké době se rozhodli, že se vezmou. Chtěli se brát v kostele a na úřadě v Chotěboři. Protože Rudolf byl označen za kulaka, svatbu jim nechtěli povolit. Nakonec se ale podařilo svatbu dojednat a mohli se vzít. Na obřad v kostele se ale nedostavil varhaník a varhany byly zamčené, takže jim nemohl zahrát ani pan farář. Tak jim alespoň zazpíval a svatební pochod jim zahráli až při příležitosti 50. výročí jejich svatby.

Rodina Rudolfa Janče pocházela z Černuce u Kladna. V Černuci vlastnili velký statek, největší v obci. Rudolf měl převzít rodinné hospodářství, proto nastoupil na zemědělskou školu. Když se v obci zakládalo JZD, dostal budoucí tchán paní Jančové nabídku, aby se stal předsedou družstva. Nabídku odmítl, stejně tak odmítl i do družstva vstoupit. V roce 1948 bylo velké sucho, neurodilo se, a navíc se dobytek nakazil slintavkou, takže rodina nemohla splnit státem předepsané dávky. Rudolfův tatínek byl označen za kulaka a rozvraceče republiky a odvezen do vězení v Praze na Pankráci. Rudolf musel ve třetím ročníku opustit školu a nastoupit na práci do dolu v Kladně. Rodina byla vystěhována do Chotěboře, kde byla ubytována v prostorách zámku, zkonfiskovaném rodině hrabat Dobrzenských.

Po svatbě se Jančovi snažili najít v Chotěboři bydlení, krátkou dobu bydleli u manželovy rodiny v chotěbořském zámku. Nakonec se jim podařilo koupit dům, v němž paní Jančová žije se svou dcerou dodnes. Když Rudolfův tatínek už umíral na Pankráci, dostala jeho rodina povolení převézt ho domů umřít. Paní Jančová společně s Rudolfovou maminkou se o něj doma staraly, byl napojený na dýchací přístroj, až nakonec umřel. Po jeho smrti se paní Jančové podařilo vyjednat povolení pohřbit tchána na hřbitově v jeho rodné Černuci. Pokaždé, když paní Jančová s manželovou maminkou jely na hřbitov, musely čekat v blízkém lesíku, než odejdou všichni lidé ze hřbitova, aby se mohly o hrob postarat. Měly totiž zákaz vstupu do okresu Kladno, za neuposlechnutí hrozila vysoká pokuta.

Když pak umřel i Rudolf, který i přes Alzheimerovu chorobu, kterou trpěl, do své smrti paní Jančovou stále miloval, zůstala v domě sama se svou dcerou a bydlí tam dodnes

Po pádu komunistické totality paní Jančová s dcerou nahlédly do spisů StB a zjistily, že dvě rodiny, které bydlely nedaleko a přátelily se s nimi, je sledovaly a donášely na ně StB. Bylo to pro ně velké překvapení, nikdy by je z ničeho takového nepodezíraly.

Životopis vypracovali žáci Gymnázia Chotěboř

Formánek Jan, Korynta Daniel, Lukesová Josefína, Součková Pavlína, Špitálníková Pavla